



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ κ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

Πρωτ. 339 Αριθμ. Διεκπ. 214/27-3-2007	Κυριακή τοῦ Πάσχα 2007
---	------------------------

23^η

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Σ Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ

Πρὸς
Τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

«Τῇ ἀγία καὶ μεγάλη Κυριακῇ τοῦ Πάσχα αὐτὴν τὴν ζωηφόρον ἀνάστασιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Μὲ τὸν λιτὸ ἀλλὰ περιεκτικὸ αὐτὸν τρόπο, ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία διακηρύσσει τὸ περιεχόμενον τῆς μεγάλης σημερινῆς ἐορτῆς. Ἡ Ἀνάστασις ὀνομάζεται «ζωηφόρος», πού σημαίνει ὅτι φέρνει τὴ ζωὴ. Καὶ «τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος», ψάλλομε θριαμβευτικὰ μὲ τὸ ἐφύμνιον τοῦ Πάσχα.

«Ἐν αὐτῷ (τῷ Λόγῳ) ζωὴ ἦν καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων», διαβάζομε στὸ δογματικώτατο Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ὁ Κύριος μᾶς χαρίζει τόσο ἰσχυρὴ ὡς χάρι τὴ ζωὴ Του, πού μπορεῖ νὰ νικᾷ ἀκόμη καὶ τὸν θάνατον. Ἡ δικὴ Του Ἀνάστασις ἐπαγγέλλεται καὶ τὴ δικὴ μας αἰώνια ἐξανάστασις. «Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο» (Α' Κορ. ιε' 20). «Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει... Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν» (Ρωμ. στ' 9, 11).

Ἡ χαρὰ μας, λοιπόν, δὲν ἔγκειται στὸ ὅτι θὰ ζοῦμε γιὰ πάντα στὴ γῆ, ἀλλὰ στὸ ὅτι μποροῦμε νὰ ζοῦμε αἰώνια μὲ τὸν Χριστό. Αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ μήνυμα τῆς ἡμέρας. Κάθε φορὰ πού λέμε «Χριστὸς Ἀνέστη» ἢ ἀπαντοῦμε «Ἀληθῶς Ἀνέστη» ἐκφράζομε βέβαια τὴν πίστη μας σὲ ἓνα συγκλονιστικὸ μοναδικὸ ἱστορικὸ γεγονός –τὴν Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ-, ταυτόχρονα ὅμως ὁμολογοῦμε καὶ τὴν συνέπειά του στὴ δικὴ μας ζωὴ· κενὸς τάφος, κοινὴ ἀνάστασις, καινὴ ζωὴ.

Πάσχα σημαίνει «καινὴ κτίσις», «καινότης ζωῆς», καινούργιο φρόνημα, νέα πορεία.

Ὁ φόβος τῶν ἀποστόλων δίνει τὴν θέση του στὴν τόλμη, ἡ ἀπελπισία τῶν μαθητῶν στὴν βεβαιωμένη ἐλπίδα, ἡ δυσπιστία τοῦ Θωμᾶ στὴν ἀταλάντευτη ὁμολογία, ὁ θάνατος στὴ ζωὴ, ἡ ἁμαρτία στὴν ἐν Χριστῷ ἀποκάλυψη.

Αὐτὸ τὸ κεντρικὸ γεγονός δὲν πρέπει μὲ κανέναν τρόπο νὰ τὸ χάσουμε. Δυστυχῶς ἡ ἐπιβεβλημένη κοσμικὴ ἀντίληψη μπορεῖ νὰ μεταμορφώσῃ τὴ σωτηριώδη ἀλήθεια τῆς ἀναστάσεως σὲ ἐφήμερη συνήθεια, σὲ ψυχαγωγικὸ γεγονός, σὲ ἐπιφανειακὸ συναίσθημα, σὲ ἀπλὸ ἠθικὸ δίδαγμα. Μπορεῖ νὰ κάνει τὴν ἐορτὴ ἐορτασμό, καὶ τὸ καινὸ μήνυμα, κενό, ἄδειο νόημα. Ὅλα αὐτὰ οὔτε στὸν χρόνο ἀντέχουν οὔτε τὴν καρδιά μας γεμίζουν οὔτε πνευματικὰ ἀξίζουν οὔτε ἀληθινὴ χαρὰ χαρίζουν.

Εὐχομαί σὲ ὅλους ἀνεξαιρέτως νὰ ζήσουμε φέτος τὸ μυστικὸ Πάσχα, τὸ μέγα Πάσχα,

τὸ ἀληθινὸ Πάσχα ὡς «πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοίγον», ὡς «λύτρον λύπης», ὡς «προάγγελον τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς ἐγέρσεως» καὶ ἔτσι, ὄχι μὲ τὰ χεῖλη, ἀλλὰ μὲ τὴν καρδιά νὰ ἀναφωνοῦμε:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μετὰ πασχαλίων εὐχῶν
καὶ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος

